

Petita oda en dijous

JOAN BROSSA

Em sé fer uns peixos de fusta
panxarruts, no gaire grans;
els empleno de llimalla
tocada amb la pedra imant
i els acoloraixo a l'oli
perquè siguin fulgurants.
Ensenyo els peixos i explico
que veurem com nedaran
tots dos sols dins una bóta;
i, un cop a l'aigua posats,
demano un bocí de coca
i els el dono amb una mà.
(Però jo, sense que es vegi,
hi barrejo pedra imant
i així sembla, pels qui miren,
que els peixos vénen nedant.)
Damunt l'aigua i sota els núvols
si hi ha coses per contar!
Milers de llums brillarien
si la bóta fos el mar
i els espectadors que miren
fos tota la humanitat,
i els peixos que m'engipono
fossin uns peixos navals
que llisquessin per les ones
com ocells per l'aire blau.

BROSSA, Joan (1999). *Memòria encesa. Mosaic antològic*.
Barcelona: Barcanova.